

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkezőkben részestülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Meghíusult.

Budapest, február 19.

Mindig nehéz a közvéleményt ki-
puhatolni. Az ember szereti azt, a mit
hisz és ohajt, közérzületnek tekinteni.
Arra, hogy valaki objektív mérleget
használjon s a mások véleménye iránt
igazságos legyen, nemcsak erős látó-
képesség, hanem kiforrott lélettapsz-
lat és szenvedélyektől ment ítélőké-
pesség szükséges. Ahoz pedig, hogy va-
lamely politikai kérdésben meghalljuk
és megértsük a közvélemény szavát,
nemcsak tárgyi igazságszeretetre van
szükség, hanem még arra a külön ké-
pessegre is, hogy az egyénben fölis-
merjük a típust, az egyes ember vé-
leményében a tipikus véleményt.

De bármilyen nehéz is egy adott
esetben kitudni, hogy nagy általános-
ságban mit tart jónak vagy rossz-
nak az ország politikáló közönsége: azt az
egyet bátran ki lehet mondani, hogy a
közjogi kiegyezés híveinek fúzióját
pártkülömbőség nélkül ohajtja hazánk
közvéleménye. Az indok sokféle, de a
vagy egyöntetű. Egyik a kormány me-
gerősödését, másik a meddón heverő te-
hetségek érvényesülését, harmadik a
párturalom monopoliumának megszűn-
ését, negyedik a kormányzás javulását,
ötödik a nemzeti aspirációk megköze-
lítését várja a fúziótl. Tehát minden-
kinek van egy reménye, melynek be-
teljesülését, mindenkinek van egy ter-
ve, melynek létesülését, mindenkinek
van egy akarata, melynek valósulását
a fúzióhoz köti.

Magyarország e pillanatban nem
nélkülözhet olyan kiváló tehetséget, a
minő gr. Apponyi Albert. Rendes és
nyugodt időkben a bűnök középszerű
emberei is elkömörözhetnek egy or-
szágot, sőt a meddig föl nem merül-
nek bonyolult problémák, addig talán
alkalmasabbak a napi rubrikák betöl-
tésére az átlagemberek, kik pontosak
az elintézésben és szorgalmasak az anti-
akták megkeresésében, mint az egyéni
erőktől duzzadó vezérelmek, a kiknek
alkotási munkáját és jövőbe tekintő
számításait, a multnak aprólékoskodó
figyelemben tartása és a megállapított
rendszernek hálózata, lépten nyomon
akadályozza és bénítja — a kiknek
tettvágya tehát állandó disharmoniá-

ban van a körülmények által indokolt
nyugalmas kormányzási teendőkkkel.

De az ország politikai helyzete
mostanában sem nem nyugodt, sem nem
rendes. E pillanatban a kormányférfi
feladata nem abban áll, hogy csende-
sen leörölje a napi szükségleteknek
munkáját, hanem kibontakozást kell
keresnie bonyolult helyzetekből és is-
meretlen területeken medret kell ásnia
a nemzeti fejlődés irányára számára.

Azon nehéz problémák közül, melyek
manapság egy magyar államférfi-
ra várnak, ezuttal csak egyet emli-
tek meg.

Katonai szervezetünk az évtizedek
alatt élvezett békeidő alatt merőben
átalakult. Más a taktikai beosztás, más
a tanítási módszer, más a felszerelés,
más az élelmezés, más a fegyverzet,
mint volt ezelőtt. A lovasság feladata
nem a roham többé, hanem az őrjá-
rati és előrsi szolgálat. A gyalogság-
nál nem a falanx rendszertől várják
az erőifejtést, hanem a szétszort csá-
tározásban megnyilatkozó egyéni ké-
pessegektől. A disciplina még mindig
ugyanaz, mint régen, de a katonai ma-
téria már nem ugyanaz, mert az álta-
lános hadkötelezettség- és a tartalé-
kos tisztek intézménye lényegében meg-
változtatta a hadsereg anyagát s ezzel
együtt kétségen kívül, szellemét is.

Ime tehát az államéletnek egy is-
meretlen, mert még ki nem próbált
faktora. Vegyük ezen ismeretlen ténye-
zőhöz a hármas szövetség állapotát. Mi
a lényeges vonása ennek a világtörté-
nelmi szövetségnek? Nem egyéb, mint
az, hogy monarchiánk biztosítva legyen
az orosz terjeszkedés ellen a Balkán-
félszigeten; és Németország biztonság-
ban kezelhesse a birodalmi tartomány-
okat, Elzászt és Lotharingiát. Ugyde
nincsen a világon olyan német, a ki a
saját nemzeti érdekeit veszélyeztetve
látná az orosz-hatalom balkánfélszigeti
terjeszkedése által; viszont nincsen olyan
osztrák vagy magyar, a ki közömbös
ne volna az iránt, hogy Elzász-Lotha-
ringia német kézen van-e, vagy fran-
czia kézen. Tehát a németre nézve:
Hekuba a mi érdekünk; reánk nézve:
Hekuba a németek érdeke. Vagyis: a
hármas szövetséget nem egy természe-
tes érdektalálkozás, hanem egy mes-
terséges megegyezés hozta létre.

Már most mire utal minket a hár-
mas szövetség a bekövetkező kriti-
kus pillanatokban? Egyszerűen arra,
hogy megvédjünk egy határvonalat, mely
éjszakai Galicziától Belgrádig húzódik.
Miért? Azért mert nem vagyunk tisz-
tában sem a csehekkel, sem a mor-
vakkal, sem a románokkal, sem a szer-
bekkel, sem a horvátokkal. Csak any-
nyit látunk e nem tisztázott helyzet-
ből, hogy az éjszakai, keleti és déli ha-
tárainkat körülövező fajta ellenséges
indulattal vannak irántunk, s ezen el-
lenséges indulat, a fajrokonásgnak és
az állandó izgatásnak révén, Magyar-
országon termő talajra talál.

Ebben a problematikus helyzetben
Németország segélyére számítani hiú
reménység. Mert Németország erejét a
francia haderő teljesen lefoglalja. Né-
metországnak több a katonája s egy-
ségesebb a hadserege, mint volt 1866
előtt, de mégis gyöngébb ma, mint ak-
kor volt. Mert Németország gazdasági
válságokkal küzdökik immár évek óta.
Már pedig pénz nélkül nincsen sikeres
hadjárat.

1866-ban Bismark az állampénz-
tárolat telve kapta, a nép adója kevés
volt, a mezőgazdaság és ipar akkor
nyert teljes lendületet, a termények
árak emelkedtek, valamint a vállalatok
nyereségei és a munkabérek is. A spaduai
torony rakva volt hadikincsekkel és
millió darab vasutárszénnyel. Ehez jár-
ult 1870-ben egy győzelmes hadjárat,
a világbirodalom elragadtatása és öt
milliárd hadisarcz. De most? Most —
a rend szerint — nincs annyi arany,
hogy a forgalomban levő ezüstöt és pa-
pirt beváltani tudnák — tehát háboru
esetén kényszerárfolyama lesznek utal-
va, a mi diszást von maga után. A
Reichs-bank kimutatásai nem különbik
el az ezüstöt az aranytól, hogy a ké-
letekben levő aránytalanságot ne lássa
a világ. Konstataálva van, hogy Fran-
czia- és Oroszországnak több az aranya,
mint a hármas szövetségnek. Az orosz
kormány nagyobb összeget tart kész-
letben, mint a mennyi a spaduai to-
ronyban felhalmoztatott. A gazdasági
élet Németországban pang. A bankok
pénztárai „exotikus” papirokkal van-
nak tele. Bleichrödel, Micquel, Hause-
mann nem képesek többé az olasz és
az osztrák-magyar értékeket elhelyezni;

Párisban a hármas-szövetség fondjain
túladsnak és muszázt vásárolnak, épen
miként a Bismark idejében a berlini
börze visszautasította az orosz czimle-
teket, hogy elfogadhassa az osztrák,
magyar és olasz papirokat. A német
tőkeerő ma már alig elegendő a belső
szükségek fedezésére. A berlini börze
csak a londoni, párisi, bécsi után kö-
vetkezik, mint gyenge negyedik. A ter-
melési viszonyok annyira rosszak, hogy
Németország csak 35 millió ember szá-
mára tud élelmi cikkeket termelni,
holott a lakosság meghaladja a 43
milliót. Itt tehát még béke idején is
mesterséges élelmezésre van szükség.
Hát még nagy háboru idején, mikor
a tartalék és honvéd elvonatik a ter-
meléstől! Sok pénz kell ide; ez a sok
pedig nem létezik. Már most minő se-
gítséget nyújthat nekünk az a Német-
ország, melynek kasszája türes, hadserege
pedig nyugat felé le van kötve?

Igenis, nagyfontosságú volt ez a szö-
vetség, mikor Franciaország még nem
heverte volt ki a 70-diki vereséget és
a commuet sem pénzügyileg, sem ka-
tonailag; mikor Proszország vonaglott
a törökháboru következményeinek su-
lya alatt; mikor még szó sem volt egy
francia-orosz szövetség lehetőségéről;
mikor még Disraeli állott az angol
kültügyek élén, kit Oroszország ellen
könnyen meglehetett nyerni. Hanem
most, midőn Oroszország és Francia-
ország napról napra erősödik, Német-
ország pedig annyira elgyöngült, hogy
az orosz birodalom egy kedvezőtlen
vám és kereskedelmi szerződést tudott
ráerőszakolni, hogy ily körülmények kö-
zött kössük-e léteérdekeinket a lejton
csuszó Németországhoz és a végkép le-
zuhanó Olaszországhoz — az olyan kér-
dés, melynek megfontolása és megol-
dása nagy államférfii körütekintést,
mély belátást, a viszonyok alapos is-
merését, és az erők pontos mérlegel-
ését kívánja meg.

Magyarország kormányelnökének
befolyása a kültügyekre törvényesen van
biztosítva. Azt kértem tehát, hogy meg-
vannak-e Bánffy Dezsőben azok az ál-
lamférfii kellek, melyek egy ily
nagyfontosságú elhatározásánál feltét-
lenül szükségesek? Van-e ezen kor-
mányelnöknek elegendő járatossága a
diplomatiában, és elegendő készsége

a nemzetközi politikában arra, hogy
egy életbevágó külügyi akciót a ma-
gyar nemzet érdekei szerint kezdemé-
nyezzen és irányítson?

Minden olvasó érezheti, hogy az
itt fölvetett kérdés, nem pártkérdés,
hanem nemzeti létkérdés. Akár ide,
akár oda csatlakozunk: ha csatát vesz-
tünk, nemcsak alkotmányos szabadsá-
gunkat, de hazánkat is elveszithetjük.

Tény, hogy a kontinenst, a hár-
mas-szövetség békepolitikája tartja fegy-
verben. Tény, hogy a népek gazdasági
erejét ez a borzasztó fegyverbélke sor-
vasztja el. De mi legyen a kibontako-
zás? Erre adhat bölcs feleletet egy
lángelme, a minő Apponyi Albert gróf,
de nem fog feleletet adni egy olyan
középszerűség, a minő Bánffy Dezső
báró.

Sok egyéb között, im ezért lett
volna szükségünk a fuzióra, van tehát
okunk fájlalni, hogy a fuzió meg-
híusult.

BARTHA MIKLÓS.

Politikai hírek.

Az appropriáció és egyházpolitika. A
főrendiház — mint értesülünk — az 1895.
évi állami költségvetésről szóló törvényjavas-
latot azonnal tárgyalás alá veszi, mihelyt e
tárgyban a képviselőház üzenete hozzá át-
érkezik. Csak az appropriációs vita után,
valószínűleg március 4-én, kerülnek tár-
gyalásra a főrendiházban a még elintézetlen
egyházpolitikai javaslatok.

A költségvetési törvény. A képviselőház
pénzügyi bizottsága Széll Kálmán elnökle-
te alatt hétfő este tartotta ülését. Albrecht
János tárgyalta az appropriációs törvényjavaslatot vette tárgyalás
alá. Széll elnök a tárgyalás megnyitása után
kiemelte, hogy a bizottság nem szokta általá-
nosságban tárgyalni a költségvetési törvény-
javaslatot, minden párt tagjai természetesen
fentartván maguknak, hogy a bizalom kér-
désére nézve a Házban nyilatkozhassanak.
Ugy véli az elnök, hogy a bizottság ezuttal
is ragaszkodni kíván eddigi gyakorlatához.
Rövid tanácskozás után a bizottság konstata-
lta, hogy az egyes szakaszok megfelelnek
a költségvetési vita folyamán a Ház által
hozott határozatoknak, a törvényjavaslatot
elfogadta.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Február 20.

Petőfi és Arany.

— Szalontán. —

Ha kezemnél lenne azon kiváló érteke-
zés, mely Gyulai Pál, hazánk nagy kritikusa,
tollából került ki Arany János halálakor
idézném a találó összehasonlítást melyben jel-
zett írónk a két nagy szellem között párhuz-
amat vonva, stílusukról és egyéniségükről
emlékezi meg: de miután nincsen meg csak
emlékezetemben, hozzávetőleg kísérlem meg
egy pár szóban elmondani azt, hogy mig
Arany Jánosnak csendes, nyugodt természete
s egész költészetén végig vonuló epikai nyu-
galom derűje, addig Petőfinak szilaj lelke,
demokratikus jelleme, lyrai heve, gyors fan-
táziája, az eszmék mélyében kutató esze sze-
rezte meg a hallhatatlanságot; egyiket nép-
szerűvé tevén a nemzeties karakter népe
előtt; másikat az eszmék, gondolatok ily nagy-
halmazban felölése és a szerencsés, közvetlen
formahatása meggyökereztetvén a külföldön
is csodálandó s a két költő ellentétes egyéni-
ségéből kimagyarázható azon körülmény, hogy
mig egyiket a külföld csak hírből inkább
mint egyes remekei után ismeri addig a má-
sikát még a chinaiak is rokonszenvvel fogad-
ják. No de ne buslakodjunk efelett, Arany
aranyra nemzeti költő, hogy idegen talajban
meg sem fogamzhatott. Az egyikben a Nie-
belung ének vagy az Iliasz mesterét látjuk,
a másik a világnak zeng, mint Goethe, Hafiz
vagy Anakreon.

S e két lélek egy időben élt, ismerte,
megértette, csodálta egymást; e ténynem-
zetünk büszkesége marad mindörökké.

Nem bocsátkozom a kritikába most már
mélyebben, még tán polemiára adhatnók
okot; hiszen Petőfit kellőleg csak a leg-
újabb idő méltányolja, eddig úgy voltak
véle, mint azon tűneménnyel, mely meteor-
képen szétpattan az égen, mely „jött és tá-
vozék”, mely volt s csak fényes emléke ma-
rad szívünkben, mely sóvárgást hagyva maga
után.

E rövid kis megemlékezés tehát nem
arra való, hogy kritikai hitvallásomat te-
gyem le Aranyról és Petőfitől, miért kér-
kedném ezzel? Csak arra akarok rövid vi-
lágot vetni, hogy e két nagy szellem öle-
kezését látta Szalontán, látták a két rajgó
lelket egybeforjni.

Mintha csak álom lett volna!

Szaj-, vagy szóhagyomány útján, ily
helyen, hol az egyik élete nagy részét élte
le, a másik meg nemcsak egy izben járt itt,
bizonyára maradtak oly följegyezni valók,
melyek érdeklik a kutatót vágyó, fogékony
emberi lelket. Németországon még azzal is
tisztában vannak, hogy egyik poéta a teát
meg a rothadt almát szerette, a másik meg
borozott s fekete kávé ivott (Lewes), mi
meg ugy feledésbe engedünk némely nagy-
becsű emléket, hogy gyakran születési helyét
sem tudjuk biztosan meghatározni egyes
kiváló költőink.

Oszlássuk hát ezzel is a homályt! Bár
e rövid, de jellemző vonások csak homokszek-
e két nagy ember munkás és sokoldalú
életének tengerén.

Midőn egy pár, a jellem kidomborítá-
sára szolgáló adatot vetnék papírra; meg-
jegyzem, hogy tán nem is egészen újat fogok
elbeszélni, lehet, hogy megírtak vagy tudják
ezt mások is, de azt határozottan állítom,
hogy olyan egyén elbeszélése után jom ki

jelen volt akkor, midőn a két nagy költő
találkozott, beszélgetett, s ki Szendrey Juliá-
tól magától hallotta, az alább leírt kis regé-
nyes epizód.

Petőfi, midőn első izben jött Szalontára
Arany látogatására, egyenesen a jegyzői lakba
tartott, hol csak nagy költőnk nejét találta
hon. E kis szerény lakás a Varga József-féle
ház helyén állott, itt éldegélte csendes, nyu-
godt házi életét a boldog család, egy tette
erős férfunak s egy csendes, jó házi nőnek
adva meg a szülői gondos nevelést.

„Itthon van-e a jegyző ur?”, szólott
Petőfi, kit Aranyé, arczképét sokszor látva,
azonnal felismert.

„Férjem nincs itthon!” válaszolt a jó nő,
de midőn Petőfi megtudta, hogy a „drága
komámasszonynyal” áll szemközt, el nem
mulasztotta, hogy gyöngéden meg ne ölelje,
ez által mutatván ki rokonszenvét barátjának
neje iránt.

Aranyé csakhamar férje után küldött,
ki is haza jöve, midőn Petőfi elébe ment,
rövidlatás mellett is azonnal megismerte
költő barátját és ismétlődött a legforróbb
ölelkezések egyike.

Pár napot időzött itt, s marandó em-
lékeket vitt Szalontáról, mint kifejezé levelé-
ben, egy barátját, kinek „lelke nagy és szép”!
egy gondos, házi nő, egy pár viruló gyer-
mekét, a „barna Lacziét”, meg a „szőke
Julisét”. A csonka tornyot is meg-megkér-
dezgette: „Áll-e a csonka torony gyérfü-ko-
szoruzta fejével?”

Ittléle alatt beszélgettek egymás mun-
káról, Arany dicsőítte „János vitéz”-t, meg a
„Cyprusz lombokat”, komoly, nyugodt, meg-
győző hangon, Petőfi meg néha kitörő lel-
kesedéssel szólott a „Toldiról”, mondván, ha
egy sor:

„Lelkemtől lelkezett gyönyörű magzatom
Csak hogy szép orczádat még egyszer láthatom.
Be szép vagy! be nagyon illel leventének,
Isten sem teremtetted tégedet egyébként!”

Óvé volna, összes költeményeit od’ adná érette
cserébe. Ugy szintén mélyen hatotta meg e
két sor is:

„Elfelejtett mindent és futott elébe,
Kímélve szorítá pánczélos ölét!” (Anyját).

Ugyanez a történet, hogy mig egy főbb
hivatalnokot nagyon rosszul fogadott, meg-
sértve érezvén azáltal magát, hogy ez min-
den czímét elősorolva, mintegy bámulatára
ment a nagy szellemnek, s annak kifejezést
is adott, addig egy fiatal gyermek szerény-
sége által egészen elragadtatott. Szóba került
beszélgetésük közt, hogy Petőfit mennyire
olvassák, s már gyermekeken is meglátszik
itt-ott demokratikus hatása. Mondá Arany:
„Ismerek egy fiatal leánykát, ki nem régiben
ott volt István főhercegnádor nagyszerű vá-
radi fogadtatásán s midőn kérdeztem tőle,
hogy ő is éljenzt-e a herceg fogadtatásá-
nál, röviden csak azt felelte: „Tudomásom
szerint még nem szerzett kellő érdemeket
arra, hogy annyira istenitessék!” S igen el-
ragadtatott akkor, midőn ez bemutatattása
alkalmával vele szembe sem mert nézni, ezen
szavakat használva: „Nem érzek magamban
elég erőt, egy Petőfinak a szeme közé nézni!”
A fiatal gyermek csupán meghajította magát
és szemlesztve távozott gyorsan a mellékszo-
bába, hol Aranyé várt reá. A nagy költő kö-
vette volna, ha e pillanatban nem kopognak
az ajtón s azon az Arany pár tisztelője be
nem lép.

Erre Petőfi egész ihletséggel mondá
Aranynak: „Lásd barátom, ilyen a valódi
tiszteltet kifejezése; e néma tisztelet felelet
kifejezése; e néma tisztelet felmutat minden

főlsallangozott lármás dicséretet s ezerszer
többet ér az előbbinél!” Büszke volt a dől-
fel szemben, de barátságos és testvéries a
szerénységgel.

Nagy költők közös jellemvonása, hogy
tudják értéküket, s ebben gyakran félreleszik
szerénységüket is; így vallja meg Goethe,
hogy őt a muza homlokán csókolta, így
mondja Heine, hogy nagy költő, s neve egész
Németországon ismeretes, így dicséri magát
Mirza, Schaffy, midőn a róza színét, illatát,
a csalogány dalát, dalaiban egyesítve látja.
Petőfi is nyilatkozott merészen magáról, fan-
táziájáról:

„Még jó ha költő é a balszerencse,
Az ész holt fénye egykor föllobog,
S feltámadását fogják ünnepelni,
Világossában látó századok!”

Igy szól a fantáziájáról: „Vele a so-
rokat rendre megkergettem.” Vagy:

„És a hol megcsúszunk az Isten világa,
Uj világot terem mindenhatósága!”

De mily merész nyilatkozatra is volt
képes vére és indulatától ragadtatva, s hogy
mennyire ismerte önbecsét, mikor kellőképen
méltányolni nem akarták, kitérte a követ-
kező kis, rövid, de hű elbeszélése, melyet
Szendrey Julia így adott elő: Midőn meg-
kérte kezemet atyámtól, tagadó választ nyer-
vén, faggatni kezdé, mi lehet oka annak,
hogy őt föl elfogadni nem akarja. Atyám
lehető udvariasan tért ki az egyenes válasz
elől, mert a valódi ok Petőfi heyesnek vélt
természete és no meg: tán gazdagabb vőre
való kilátás volt. Petőfi nem érvén be a vá-
lasszal, további kérdézősködött, hogy talán
állását nem tartja-e kielégítőnek. Ezt egészen
rendben levőnek nyilvánítá az apa, „Nos hát
mégis mennyire becsül engem?” kérdezé.
Szendrey hirtelenében mit tudott volna vála-
szolni mondá: „Mint egy főispánt!” „Mit,

Sz. 75—1895.
főisp.

123. (1—2)

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérvármegye tisztviselői karában egy szolgabírói állás 800 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazva — választás útján betöltendő lévén, — felhívom mindazokat, kik az 1883. évi I. t.-cz. értelmében kellő képesítettségüket igazolni tudják, hogy felszerelt pályázati kérvényüket **folyó évi márczius hó 15-éig** hozzám terjesszék be.

Alsófehérvármegye főispánjától.

Nagy-Enyeden, 1895. február hó 18-án.

Zeyk Dániel,
főispán.

Sz. 1366—1895.
alisp.

Kis-Küküllővármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A vármegyei könyvvezetői állás, mely 500 frt rendes fizetéssel és 100 frt lakpénzzel van javadalmazva, lemondás következtében üresedésbe jöven, annak betöltésére pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 17. §-ban előírt elméleti képzettségeiket és esetleges szolgálati alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodásaikat főispán ur ő méltóságához leendő betérjesztés végett **folyó évi márczius hó 10-ig** hozzám nyújtsák be.

Később érkező pályázati kérések figyelmen kívül hagyatnak.

Kis-Küküllővármegye alispánjától.

Dicső-Szentmárton, 1895. február 13-án.

G Á L,
alispán.

123. (1—2)

Sz. 131—1895. v. k.

121. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 1894. évi 16880. 63466. számú végzése következtében Maksay János javára Ferenczi Árpád ellen 106 frt s jár. erejéig elrendelt, s ugyanazon bíróságnak 12375—894. sz. végzése alapján 1894. szeptember hó 30-ik napján fogva tartott, eladandó ingóságok mellett, a legtöbbet 50 krencsáron alul is el fognak adni, végrehajtás útján lefoglalt és 422 frt-ért becsült házi butor, 2 varrógép stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a városi kir. járásbírósa 16880—1894. sz. végzése folytán 106 frt házbér törke követelés s egyéb törvényes járulékaik erejéig, Kolozsvárt, Külmagyar-utca 7. szám alatt leendő eszközölésére **1895. évi február hó 27-ik napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi február hó 14. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 9221—1894.
tkvi.

118. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a kolozsvári takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Rozenberger Salomonné szül. Mandl Lotti végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt törke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár vidéki kir. járásbírósa) területén levő, Bács községben és a fenti végrehajtást szenvedő tulajdonánál felvett bácsi 256. sz. tjkvben A 1. rsz. 261/2., 262/2. hrsz. birtokra 1866 frt becsárban az árverést 1866 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1895. évi márczius hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor** Bács községben, a község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvárt, 1894. évi november hó 2-ik napján.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bíró.

Heremag arankamentes 76 és 72 frt.
Répamag oberndorfi sárga 32 frt.

Legnagyobb tisztaság és csiraképeséggel.

Államilag ólomzárolva 50 kilós zsákban bruttó 100 kilónként fenti áráért kapható:

GRÓF TELEKI ARVÉD
drassói uradalmában.

Alvincz állomásnál ha utánvételt rendeltetik, vevő állomásán ha a pénz franco küldetik:

nagyobb vételnél engedmény.

Levelek Konceza postaállomásra kéretnek.
62. [8—20]

Mindazok,

kik **rheumatikus és köszvényes** bajokban szenvednek, a legbiztosabb gyógyulást érik el az alábbi gyógyszer használatával.

Ezen gyógyszer használatával a legegyszerűbb minden más hasonló czélú gyógyszer közt, a mennyiben a fájós testrészt egyszerűen bedörzsöltetik, mire oly izzadásba jön, minőt semmi más orvosság, vagy fürdő előidézni nem képes.

Ezen gyógyszer a **Dr. SCHÖFFLER-féle**

ANTIRHEUMATICON,

melyet elismerésükkel tüntettek ki: nagyméltósági Bende Imre nyitrai m. püspök ur, nagym. özv. Baross Gáborné urnő és sok mások, kik azt eredményre használták.

Ára üvegenként 1 frt. — Vidékre csomagolással 1 frt 20 kr.

Főraktár: **Török József** gyógyszerüzében Budapesten, Király-utca.

Kolozsvárt: **Burger Frigyes** droguia kereskedő urnál Főter.

Kapható továbbá minden nagyvárosban és vidéki helyeken is. (10—10)

Dr. FAIRCH FELIX-féle svájci haj-elixir.

A svájci haj-elixir

a haj- és szakálnövesztés előmozdítására és a hajkihullás ellen fogalomba hozott szerek közt kétségtelenül a legelső helyet foglalja el.

A svájci haj-elixir nem bir ugyan azon mesebeli tulajdonsággal, miszerint ott növeszszon haját, hol a hajgyökök már végképp kihaltak (mert ilyen szer nem létezik, ha mindjárt az újságokban ilyen roszhiszeműleg sokan kinalgatnak). Azonban tény és ezért feltétlen kezességet vállalunk, hogy a svájci haj-elixir használatától hajkihullás 8—10 nap alatt teljesen megszűnik és további használat után a kihullott szakal helyébe okvetlen újak nőnek. Szóval, nagy mértékben segíti elő a hajnövést. A miről mindenki, a ki a használati utasításhoz alkalmazkodik, a hajnövést. A miről mindenki, a ki a használati utasításhoz alkalmazkodik, a hajnövést. A miről mindenki, a ki a használati utasításhoz alkalmazkodik, a hajnövést.

bajuszt, és feltétlenül akar, az használja a dr. FAIRCH-féle svájci haj-elixirt. Ezen hajnövesztő szer, mely rögtön megszünteti a hajhullást, határozottan biztos sikert ér el a pár hónapos használat után.

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a

bajuszt- és szakál-növést,

120. (1—20)

Használat előtt.

Használat után.

oly annyira, hogy még 16 éves ifjak is rövid használat után teljes és erős szép bajuszt és szakált nyerhetnek. — Mely tényeket ezer meg ezer elismerő nyilatkozat bizonyítja.

Biztos hatáért a pénz visszafizetése mellett kezességet.

Ára: Egy doboz 1 frt 20 kr. Egy dupla nagy doboz 2 frt. — Kapható Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél.

Kolozsvárt: **BURGER FRIGYES** ur drogueriájában (főter.)

Vidéki megrendelések postán kívánatra titoktartás mellett eszközöltetnek.

„THE GRESHAM” ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG LONDONBAN.

Magyarországi fiók:

Budapest, Ferencz József-tér 5—6. sz.,
a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gisellastrasse 1. sz. a.,
a társaság házában.

A társaság vagyona 1893. december 31-én korona 131,435,657—
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1893.

évi december 31-én 23,942,149—

Kifizetések, biztosítási és járadéki szerződések, valamint visszavásárlások stb.

után a társaság fennállása óta (1848.) 287,452,809—

Az 1893. évben a társaság 9633 kötvényt

állított ki 73,023,675—

összeg értékben. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek

alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal díj-

mentesen szolgálnak az osztrák-magyar monarchia minden na-

gyobb városában az ügynök urak és a magyar és osztrák

fiokok, valamint az erdélyi vezérügynökség Kolozsvárt.

776. (11—26)

Külső-magyar-utca 37. házszám alatt

(napsoron)

3 szoba, konyha, kamara,

a Szamosig nyúló kerttel együtt

ez évi április hó 1-től kezdve

bérbe adó.

A lakás péküzlet vagy kereskedés czéljaira is alkalmas.

114. (3—3)

Sör!

GYÁRTELEP SÖRFÖZDE
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

TEMESVÁROTT,

mely egyike az ország legversenyképesebb és legjobban berendezett ilyenmü vállalatának, ajánlja a t. fogyasztó közönségnek

kitűnő minőségű világos és sötét söreit, hordókban és palaczkokban

és kéri a t. közönséget, hogy szükséglet esetén szíves tudakozódásaival hozzá fordulni sziveskedjék.

112. (2—2)

A bécsi nemzetközi élelmészeti- és hadsereg ellátási kiállításon „Wien-Rotunde 1894.” kitüntetve!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS”

kristálytisztá égvényes vasas savanyuvíz.

Verszegénységen alapuló betegségeknek, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borviz” — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz”!

Elsőrangú aczél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelni sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcsereléssel 10 krajczár. 10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsvárt főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.

925. (38—x) (Háromszékmegye) **BODOK** (Háromszékmegye.)

20 drb. egyes, 3 drb. hármas verlebs kaptár élő méhekkel

s a mult évi gyűjteménnyel tele

eladó.

Értekezhetni **Mező-N.-Csánban,** (a postahivatalnál.)

119 (2—2)